

звиска? Яке воно?

П. добр.: Макух!

І. добр.: О, се ви Макух?... Га, нещасний!... [замірівсь та його, але отямився; з насмішкою]: Але де ваша жінка мій панцю. Ходите на концерти самий, зараз в два тижні після вінчання?...

П. добр.: Після чийого вінчання?

І. добр.[у бік]: А що, не казав я, він щось тее? — (до добр.) Отже Теклюня?...

П. добр. (впадає в його слова):... і даліше остає Теклюнею.

І. добр.: Ніяк не розберу... То ви не оженили ся?

П. добр.: Анї не снить ся менї.

І. добр.: Але-ж менї знакомі про се говорили.

П. добр.: Позвольте менї сказати, а всего дізнається: Батько Теклюні дійсно задумав в часї вашої неприсутности мене із нею оженити. Одного разу зайшов в мою олійню і каже: той добряга Га-